این صفحه پیام‌ها، متن‌ها، عکس‌نوشت‌ها و خبرهای کوتاه منتشر شده در فضای مجازی را بازنشر می‌دهد. تلاش بر این است که دیدگاه‌ها و نظرات کاربران اندیشمند شبکه‌های اجتماعی در عرصه مکتوب هم دیده شود.

آیینه نفس

بیشتر گرفتاری‌ها در اثر عمل‌نکردن به این کلام نورانی است

حضرت آیت‌الله سعادت‌پرور (ره):

امام صادق به نقل از پدر بزرگوارش (ع) از جابربن عبدالله [انصاری] می‌فرماید: رسول‌الله (ص) فرمود: «مَنْ أَرْضَی سُلْطاناً جائِراً بِسَخَطِ اللهِ، خَرَجَ مِنْ دِینِ اللهِ.» «بحارالانوار، ج ۷۳، ص ۳۹۳، روایت ۵.» (هر کس سلطان ستمگری را با به غضب درآوردن خداوند راضی کند، از دین خدا خارج شده است.) چه خوب است همه مسلمانان، بلکه همه پیروان ادیان الهی- که به مبدأ اعتقاد دارند- این کلام حضرت را همواره و در تمام لحظات زندگی مورد توجه قرار داده و به آن عمل کنند و بدانند که بیشتر گرفتاری‌ها و ستم‌هایی که در حال حاضر گریبان‌گیر ملت‌های مظلوم جهان در ارتباط با ستمگران و استعمارگران است، در اثر عمل‌نکردن به این کلام نورانی است؛ بی‌تردید تبعات زیرپا گذاشتن یک سنت الهی، مسلمان و غیرمسلمان نمی‌شناسد و آثار قهری خود را چون آتش خواهد گذاشت. چه بسا بتوان گفت همه گرفتاری‌ها و عذاب‌های بشر در این عالم و عالم آخرت، از این امر سرچشمه گرفته و می‌گیرد. اگر چه شخص به مبدأ و معاد هم معتقد نباشد، اعتقاد نداشتن به این کلام، دلیل بر صحیح نبودن آن نمی‌شود تا اثر طبیعی عمل از بین برود.

منبع: کانال تلگرامی «ندای سعادت» به نقل از کتاب فروغ شهادت، ص ۱۵۲.

چپ امریکایی هم در کشتن بچه‌ها راست افراطی می‌شود!

علی علیزاده در توئیتی نوشت: برنی سندرز، مترقی‌ترین، چپ‌ترین و عدالتخواه‌ترین سیاستمدار امریکا و الگو و مرشد بخش بزرگی از چپ ایرانی می‌گوید با آتش‌بس مخالف است، چون «نمی‌شود با حماس که خواهان نابودی اسرائیل است آتش‌بس برقرار کرد و کشورهای عربی هم می‌دانند حماس باید برود.» این لحظه‌ها را خوب به خاطر بسپارید. وقتی به بمباران بچه‌های فلسطین می‌رسد همه سیاستمداران امریکایی از راست افراطی تا چپ مترقی یک موضع دارند، بیشتر بکشید.

آیا این خانه قاجاری در صف تخریب ایستاده است؟

حمیدرضا حسینی در کانال تلگرامی خود نوشت: این خانه زیبا در کوچه لاله در خیابان جمهوری اسلامی قرار گرفته است؛ کوچه‌ای نزدیک به بزرگ‌ترین بازارهای موبایل و لوازم صوتی و تصویری در ایران؛ علاءالدین، چارسو، بازار موبایل ایران، پاساژ حافظ و... همین کافی است تا اگر خانه‌ای بزرگ و قدیمی را در آن حوالی دیدید، دل‌نگران تخریب تدریجی و تبدیل ناگهانی‌اش به مجتمع تجاری شوید.

بارها از کنار این خانه رد شده‌ام و سر و وضعش را برانداز کرده‌ام و به این نتیجه رسیده‌ام که فعلاً جای نگرانی نیست، اما امروز که درختان خشکیده و بریده باغ و حال و روز آشفته ساختمان را دیدم، دلم لرزید. امیدوارم اتفاق بدی در راه نباشد، اما این نشانه‌ها آشناست؛ خشکیدگی درختان، تیغه کشیدن ورودی، تخریب تزئینات سردر، نم‌زدگی دیوارها و از میان رفتن نشانه‌های سکونت. آیا این خانه در صف تخریب ایستاده است؟

اصلاً از اسرائیل بعید است!

امیرحسین ثابتی در توئیتی نوشت: یک وزیر اسرائیلی رسماً تهدید کرده که باید غزه را با سلاح اتمی منفجر کرد، اما امریکایی‌ها همچنان معتقدند که ایران خطرناک است. چون چند عدد سانتریفیوژ نسل ۱ با توان غنی‌سازی ۳/۶۷ درصد دارد! براندازان هم هنوز فکر می‌کنند حمله به بیمارستان کار حماس بوده و اصلاً چنین کاری از اسرائیل بعید است!

رنگ‌هایی که در دنیا به نام ایران ثبت و شناخته شدند

در بین تمام رنگ‌هایی که در اطراف خود می‌بینید، رنگ‌هایی وجود دارند جزو رنگ‌های اصیل ایرانی هستند و در کل جهان با نام رنگ کشورمان شناخته می‌شوند. رنگ‌هایی که در هنرهای اصیل ایرانیان مانند کاشی‌کاری، قالی‌بافی و زیورآلات به کار می‌روند و معرف کشور و روحیه لطیف هنرمندان و صنعتگران ما هستند. در ادامه به گزارش «گروه ایرنا زندگی» با معروف‌ترین رنگ‌های ایرانی آشنا خواهید شد.

■ رنگ سبز ایرانی

رنگ سبز ایرانی در واقع رنگی است که امروزه به نام رنگ سبز فیروزه‌ای می‌شناسیم. رنگ سبز فیروزه‌ای در هنرهای ایرانی مانند سفالگری، صنعت فرش، فیروزه کوبی، کاشی‌کاری، زیورآلات و... به کار رفته است. رگه‌های سبز داخل سنگ مرمر نمونه‌ای از رنگ سبز ایرانی است. سبز ایرانی را یکی از رنگ‌های زیرمجموعه سبز بهاری می‌دانند و این رنگ برای ایرانیان سمبل طبیعت و سرسبزی است. رنگ فیروزه‌ای در هنر ایرانی، نمادی از بهشت و تقدس و روحانیت است. در متون انگلیسی اولین بار در سال ۱۸۹۲ از این رنگ به عنوان رنگی ایرانی یاد شده است. در ایران طیف تیره‌تر این رنگ به نام سبز کله غازی شناخته می‌شود.

■ رنگ قرمز ایرانی

رنگ قرمز ایرانی یکی دیگر از رنگ‌های ثبت‌شده به نام ایران است که در داخل کشورمان، این رنگ را به نام سرخ، قرمز دانه‌اناری و لاکی می‌شناسند. این رنگ قرمز از گیاهی به نام روناس و همچنین حشره‌ای به نام قرمز دانه استخراج می‌شود و از قدیم در کشورمان برای رنگرزی منسوجات و الیاف مورد استفاده در بافت فرش دستباف به کار رفته است، به طوری که همه ما فرش ایرانی را به رنگ قرمز در ذهن داریم. رنگ قرمز ایرانی نه‌تنها در مصنوعات ایرانی‌ها به کار رفته، بلکه این رنگ در حوالی خلیج‌فارس و در خاک‌های این منطقه یافت می‌شود و مواد سازنده آن شامل آهن، طباشیر و آلومینیوم است. قرمز ایرانی رنگی بانشاط و پرحرارت است که نشانه‌هایی از رنگ نارنجی درون خود دارد. در ادبیات انگلیسی اولین بار از نام این رنگ در سال ۱۹۸۷ استفاده شده است.

■ رنگ نارنجی ایرانی

رنگ نارنجی ایرانی یکی دیگر از رنگ‌های ثبت‌شده به نام ایران است. برای اینکه بدانید چرا این رنگ را ایرانی می‌نامند، دانستن تاریخچه کلمه نارنجی یا همان orange کمک‌کننده است. میوه نارنج در قرن‌های گذشته، برای اولین بار از طریق جاده ابریشم از ایران به چین فرستاده شد و چینی‌ها با پیوند آن، میوه شیرین‌تری به نام پرتقال تولید کردند. بعدها این میوه از طریق کشور پرتغال وارد ایران شد و ریشه نام نارنج، در اسم انگلیسی این رنگ ماندگار شد. رنگ نارنجی ایرانی که با نام‌هایی مانند نارنجی حنایی و نارنجی آجری شناخته می‌شود، از زمان‌های دور در صنعت رنگرزی و قالی‌بافی و سفالگری ایرانی کاربرد داشته است. همچنین تیره‌ای در بین گربه‌های پرشین با این نام وجود دارد که به رنگ حنایی است. رنگ نارنجی ایرانی یا اخرایی پررنگ از نوعی خاک زرد رنگ (پودر اکسید آهن خاک هرمز) به دست می‌آمده است.

■ رنگ آلوی ایرانی

plum به معنی آلو و آلو برقانی است که از خانواده زرشکی به دست می‌آید. رنگ آلوی ایرانی که به نام عنابی هم شناخته می‌شود، یکی دیگر از رنگ‌های ثبت‌شده به نام ایران است. این رنگ از گذشته در صنایع مختلف ایرانی کاربرد داشته و امروزه در صنعت لوازم آرایش و تولید پوشاک کاربرد دارد.

■ آبی لاجوردی

آبی ایرانی یا لاجوردی یکی از محبوب‌ترین رنگ‌های ایرانی است که با نام‌های دیگری مانند آبی پرشین، آبی کاربنی، آبی شالی نیز شناخته می‌شود و با الهام از سنت کاشی‌کاری ایرانی به نام کشور ما در آمده است. از قدیم‌الایام در ایران و افغانستان به علت وجود معادن لاجورد از این رنگ در هنر ایرانی بسیار استفاده شده است تا جایی که آبی لاجوردی ناخودآگاه هر ایرانی را به یاد کاشی‌کاری‌های مساجد اصفهان و سفالگری‌ها می‌اندازد. از نام این رنگ اولین بار در سال ۱۶۶۹ در انگلیسی استفاده شده است. آبی ایرانی دارای سه طیف روشن، متوسط و تیره است. رنگی‌هایی که در دنیا به نام ایران ثبت و شناخته شدند.

■ رنگ آبی لاجوردی میانه

یکی دیگر از رنگ‌های ایرانی که از خانواده همان آبی شالی یا آبی ایرانی است، رنگ آبی لاجوردی میانه می‌باشد، اما این رنگ به نسبت آبی لاجوردی شدت کمتری دارد. این رنگ یکی از رنگ‌های پرکاربرد در قالی‌های ایران است و جالب است بدانید در میان پارچه‌فروشان ایرانی با نام آبی ایتالیا کاربرد دارد.

■ رنگ آبی نیلی ایرانی

یکی از رنگ‌هایی که به نام ایران شناخته می‌شود، رنگ آبی نیلی است که در کاشی‌کاری و سفالگری ایرانی پرکاربرد است. این رنگ نیز از خانواده آبی ایرانی است و با نام‌های دیگری مانند پرشین ایندیگو یا بنفش نیلی شناخته می‌شود. در زبان انگلیسی از کلمه پرشین ایندیگو در سال ۱۹۱۲ استفاده شده است.

■ رنگ رز ایرانی

رز ایرانی یکی دیگر از رنگ‌هایی است که به نام ایران شناخته می‌شود و رنگی بین صورتی و سرخابی بوده و برگرفته از گل رز محمدی مرسوم در ایران است. در دنیا گل محمدی را با نام Rose Persian می‌شناسند. رز ایرانی از سال ۱۹۹۲ وارد ادبیات انگلیسی شده و در تولید پوشاک بانوان و اکسسوری‌های دخترانه بسیار رایج و محبوب است.

چرا نباید شکست‌خورده‌های بازار را سرزنش کرد؟

کانال تلگرامی «ترجمان» مقاله‌ای از دیوید کینی را با ترجمه آرزو صحیحی به اشتراک گذاشت. خلاصه‌ای از این مقاله را در ادامه مرور کرده‌ایم: کنی چاو در سال ۲۰۱۱ از کار بیکار شد. آن وقت تصمیم گرفت مثل برادرش راننده تاکسی بشود و به هر سختی که بود، ۷۵۰هزار دلار برای خرید مجوز تاکسیرانی پول جور کرد. به این ترتیب چاو مالک یک واحد تجاری انفرادی می‌شد و مجوز حکم دارایی این واحد تجاری را پیدا می‌کرد. برای مدتی همه چیز طبق برنامه پیش رفت و ارزش مجوز تاکسیرانی به بیش از یک میلیون دلار افزایش یافت. بعد حباب ترکید و در همین زمان برنامک‌های همسفری مثل لیفت و اوبر به بازار آمدند. ارزش مجوز چاو به‌سرعت سقوط کرد و ادامه پرداخت اقساط وام دشوار و دشوارتر شد. چاو سال ۲۰۱۸ خودکشی کرد.

همگی قبول داریم که چاو بدشانسی آورد. اما لابد این را هم قبول داریم که چاو با خرید یک دارایی پرمخاطره، دست به ریسک زده بود و عواقبش را هم از پیش پذیرفته بود. این پیش‌فرض شاید بعضی از ما را وسوسه کند که او را به‌عنوان مسبب بدبختی خودش سرزنش کنیم. یک منش فکری به ما می‌گوید وقتی چنین ریسک‌هایی پوچ از آب درمی‌آید فقط باید فرد ریسک‌کننده را سرزنش کرد.

من مخالف این دیدگاه هستم، اما دلایلم فقط جنبه سیاسی یا اخلاقی ندارند، بلکه ریشه در مفاهیمی از علم پیچیدگی - به‌خصوص نظریه پیچیدگی محاسباتی- دارند که با بهره‌گیری از ریاضیات نشان می‌دهند توانایی ما در محاسبه درست و دقیق ریسک‌ها محدودیت‌های سفت و سختی دارد. از آنجا که درک مستدل آنچه در آینده رخ خواهد داد، معمولاً غیرممکن است، سرزنش مردم پاک‌نیتی که بابت شرایط پیش‌بینی‌نشده به فرجامی بد دچار می‌شوند به دور از انصاف است.

نقطه شروع برای رسیدن به این منظور توجه به این نکته است که مردم باید به جنبه‌های خاصی از جهان اشراف

داشته باشند تا بتوان آنها را مسئول اعمالشان دانست. در بسیاری از موارد همین شرط کوچک هم محقق نمی‌شود تا بتوان کسی را تقصیرکار دانست. برای مثال، پیش‌بینی اینکه ظهور برنامک‌های همسفری بازار تاکسیرانی شهر نیویورک را ورشکست خواهند کرد به‌هیچ‌وجه برای چاو ساده نبود... چطور می‌توان هر یک از ما را بابت ندیدن روندی سرزنش کرد که با وجود این همه انگیزه‌های مادی قابل توجه، دیدنش برای هیچ کس دیگری مقدور نیست.

اینجاست که نظریه پیچیدگی محاسباتی به کار می‌آید. معلوم شد که کشف ساختار علی نظام‌های جهان واقعی بسیار دشوار است... یک راه دوردزدن این محدودیت‌ها این است که ساختار علی دنیای واقعی را نسبتاً ساده فرض کنیم. برای مثال می‌توانیم فرض کنیم که هیچ متغیری (مثلاً قیمت نفت) در این نظام نیست که به بیش از دو متغیر دیگر (مثلاً تقاضا و عرضه نفت) وابسته باشد. با محدودکردن احتمال‌ها به این شکل، از دشواری تخمین ساختار علی کاسته می‌شود. به باور فیلسوفی به نام یولیا اشتافل، همین رهیافت‌های اکتشافی در رویکردهای حل مسئله شکل‌گیری بخش مهمی از باورهای انسانی ما را توضیح می‌دهند. با این حال، ساده‌انگاشتن یک نظام پیچیده به‌شکل خطرناکی غلط‌انداز باشد.

راه بهتر برای مقابله با پیچیدگی‌های سرگیجه‌آور دنیای اجتماعی این است که مردم ریسک‌شان را کمتر کنند. چاو با صرف کردن آن حجم از سرمایه‌اش برای خرید مجوز تاکسیرانی، همه تخم‌مرغ‌هایش را در یک سبد گذاشت. پس شاید بگویید او با این کار خودش را در معرض ورشکستگی قرار داد. شاید بهتر باشد، به جای چنین ریسکی افراد به‌دنبال تدابیر جبرانی متنوعی باشند که حتی در شرایط عدم‌اطمینان شدید، خطر بروز فاجعه را از بین ببرند یا تا حد زیادی کاهش دهند.

مشکل اینجاست که در کشورهای متمول بخش عمده زندگی اقتصادی و اجتماعی طوری طراحی شده است که افراد را ملزم می‌کند برای داشتن یک زندگی پربار اکثر منابع‌شان را به یک استراتژی تخصیص دهند... پیش‌گرفتن تدابیر جبرانی، همان ابتدای کار، یک ثروت درست و حسابی می‌طلبد، پس این راهکار نمی‌تواند برای بسیاری از مردم استراتژی مناسبی باشد.

اینکه با چه دیدگاهی باید به دیگران نگاه کنیم ذاتاً پرسشی روانشناختی و اخلاقی است، اما از لحاظ سیاسی هم حائز اهمیت است. چگونگی نگاه ما به افراد کم‌اقبال بر نحوه برخورد ما با مسئله نابرابری اجتماعی و میزان اهمیتی که برای آن قائل هستیم تأثیرگذار است. باز می‌رسیم به مرگ کنی چاو و صدالبته مرگ صدها انسان دیگر. تحقیقات دو اقتصاددان به نام‌های آنه کیس و انگس دیتون گویای این است که از سال ۲۰۰۰ میلادی امید به زندگی در امریکا کاهش یافته و این کاهش تقریباً به کلی ناشی از چیزی است که این دو آن را «مرگ از روی ناامیدی» می‌نامند، مثل سوءمصرف مواد و خودکشی. ناامیدی جایی گل می‌کند که همدلی گم شده باشد.

هرچند مسئولان باید برای تغییر روند کاهشی امید به زندگی دست به کار شوند، اما ما هم باید جور دیگری نگاه کنیم به کسانی که به‌خاطر تصمیمات پرخطر، اما خوش‌نیتشان دچار سرنوشت نامیمونی شده‌اند... ما به خودمان و به دیگران یک دنیای دلسوزتر و مهربان‌تر بدهکاریم.

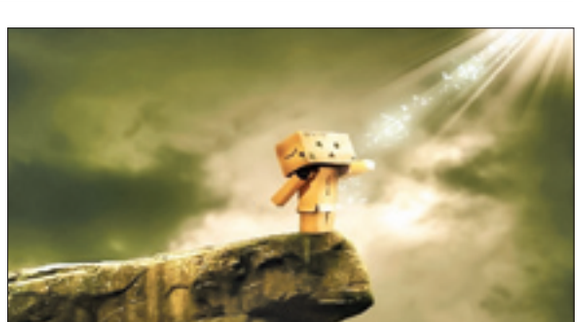

امید همچون ودیعه‌ای در دستان ما

سیدمصطفی موسوی در کانال تلگرامی خود نوشت: اگر امید را دمی رها نکردیم، نه بدان دلیل بود که آن را در خود داشتیم؛ بل بدان سبب بود که امید را چون ودیعه‌ای به دست ما سپرده بودند تا به دست دیگران بسپاریم.

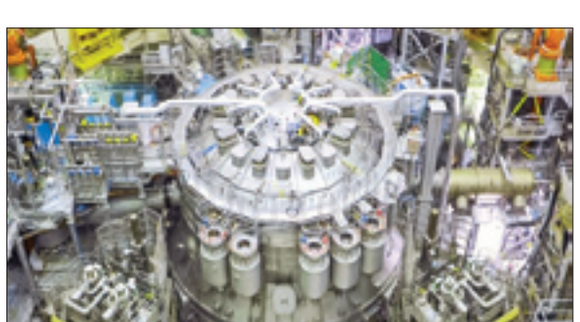

خورشید مصنوعی ژاپن رکورد خورشید را زد

صفحه توئیتری ناسا به فارسی توئیت کرد: راکتور هسته‌ای ژاپن، توانست پلاسما را تا ۲۰۰میلیون درجه سانتیگراد گرم کند و آن را حدوداً ۱۰۰ ثانیه حفظ کند. این دما حدوداً ۱۳برابر دمای هسته خورشید است.

راز ۱۰۰ سالگی در منطقه آبی

کانال تلگرامی «اسمارت تکنیک» به نقل از نشنال جئوگرافی گزارش داد: در دهکده اوگیمی (Ogimi)، واقع در شمال جزیره اصلی اوکیناوا، یک تابلوی سنگی کوچک با چند جمله به زبان ژاپنی وجود دارد: «در ۸۰سالگی شما فقط یک جوان هستید. در ۹۰ سالگی اگر اجدادتان شما را به بهشت دعوت کردند، از آنها بخواهید که تا ۱۰۰ سالگی منتظر بمانند - سپس ممکن است به آن فکر کنید» اوگیمی یکی از پنج مکان در سراسر جهان است که نویسنده و کاشف نشنال جئوگرافیک، دن بوتنر آن را «منطقه آبی» می‌نامد، جایی که به گفته او مردم طولانی‌ترین و شادترین زندگی را دارند.

سایر موارد عبارتند از ساردینیا در ایتالیا؛ نیکویا در کاستاریکا؛ ایکاریا در یونان؛ لوما لیندا در کالیفرنیا. اگرچه سفر به اوکیناوا و هر منطقه آبی برای بسیاری سخت شده است، ولی این شهرها درس‌هایی درباره زنده ماندن و شکوفایی در زمان‌های دشوار به ما ارائه می‌دهند. کریگ ویلکاکس، استاد بهداشت عمومی و پیری‌شناسی در دانشگاه بین‌المللی اوکیناوا و یکی از محققان اصلی مطالعات ۱۰۰ ساله‌های اوکیناوا می‌گوید: راز این ۱۰۰ سالگی به سه عامل اصلی بستگی دارد ۱. رژیم غذایی، ۲. شیوه‌های اجتماعی، ۳. ژنتیک. جدای از ژنتیک، رژیم غذایی نیز عامل بسیار اثرگذاری در تقویت روند تغییرات بیولوژیک هدایت شونده از سوی ژنیک و عوامل محیطی در افزایش طول عمر خواهد بود.

پایان روند اصلاحی بازار سهام

کانال تلگرامی «اقتصاد رفتاری» نوشت: اگرچه تکنیکالیست‌ها برای اعلام تغییر روند به تأییدهای بیشتری مثل افزایش حجم معاملات نیاز دارند، اما می‌توان با توجه به بعضی نشانه‌ها پایان روند اصلاحی که از اردیبهشت‌ماه ایجاد شده بود را متوجه شد.

در تحلیل سهام، هیچ روشی (که عموم مردم توانایی یادگیری آن را داشته باشند) به تنهایی برای کسب بازدهی‌های بالا کافی نیست، اما هر کدام از روش‌ها مزایا و معایب خود را دارند و قطعاً باید از نظر تحلیلگران مربوطه استفاده کرد. کسانی که روز چهارشنبه گذشته در منفی‌های بازار سهام اقدام به خرید کردند احتمالاً امروز به سود می‌رسیدند. مثلاً نماد فرابورس امروز صف خرید شد. (البته توجه شود که همین نماد اگر بخواهد به قیمت اردیبهشت‌ماه برسد باید از همین‌جا بیش از دو برابر بشود و اگر روند صعودی باشد احتمالاً چنین خواهد شد.) اما اینکه چرا بسیاری افراد این بازدهی را از دست دادند، ریشه در کارایی رفتاری بازار دارد. حالا از شما می‌خواهم احساسی که روز چهارشنبه (دهم آبان ۱۴۰۲) داشتید را به یاد بیاورید (آن را باز- زیست بکنید) و در مورد آن فکر (reflect) بکنید. سپس احساسی که روزهای آتی (و روی قیمت‌های بسیار بالاتر) خواهید داشت را با آن مقایسه کنید. توجه کنید که «حافظه هیجانی» شرط لازم برای بلوغ و یادگیری جامع است. خرد (Wisdom) بدون حافظه هیجانی معنا ندارد، مگر آنکه وحی در کار باشد.

می‌توانیم از دردهایمان بزرگ‌تر شویم

پونه مقیمی در یادداشتی تلگرامی نوشت: منتظر نباشیم احساساتمان کمرنگ شوند. منتظر نباشیم که سوگ تمام شود. منتظر تغییر جهان درونی و بیرونی نشویم. منتظر نبودن به ما کمک می‌کند بتوانیم در کنار احساساتمان رشد کنیم و از آنها بزرگ‌تر شویم.

گاهی دردها قرار نیست گذر کنند، یا ما از آنها عبور کنیم. گاهی بزرگ‌تر شدن از دردهایمان تنها راه تمام شدن دردهاست. اگر هر روز روی زندگی کردن تمرکز کنیم؛ روزی چشمانمان را باز می‌کنیم و خواهیم دید بزرگ‌تر از تصمیم‌های گذشته‌مان شده‌ایم، بزرگ‌تر از رابطه‌های قبلی، بزرگ‌تر از وابستگی‌ها، بزرگ‌تر از رفتارها و واکنش‌ها، بزرگ‌تر از آزارها و رنج‌ها، بزرگ‌تر از سوگ‌ها و بزرگ‌تر از تمام آنچه که تجربه کرده‌ایم، شده‌ایم. زمانی که می‌آموزیم چطور بدون انکار دردهایمان، هر روز در کنارشان بیدار شویم و به زندگی‌مان اجازه دهیم جریان داشته باشد، تغییری درونی رخ خواهد داد. تغییری که آهسته اتفاق می‌افتد. تغییری که نه تنها درون‌مان را تحت تأثیر قرار می‌دهد که حتی کم‌کم نگاه ما را نسبت به رنج و درد هم تغییر می‌دهد. نتیجه صبور بودن با دردهای‌مان، سال‌ها بعد دیده خواهد شد.

روزی، شاید در یک صبح بارانی، همانطور که در حال قدم زدن و نگاه کردن به برگ‌های زردی هستید که با باد می‌رقصند و زیر پای شما آرام می‌گیرند، ناگهان احساس می‌کنید چیزی هم درون شما آرام گرفته است. آن لحظه را شاید نتوانید بنویسید یا در مورد آن صحبت کنید، احتمالاً از آن لحظاتی است که فقط با قلبتان می‌توانید درک کنید نه با کلمات، اما درست در همان لحظه خواهید فهمید، آنقدر بزرگ شده‌اید که تمام گذشته و آدم‌ها و تصمیم‌ها و اشتباهاتتان در درونتان آرام گرفته‌اند.

درست همانطور که برگ‌ها، روی زمین آرام گرفته‌اند. درختان روی تنه‌شان آرام گرفته‌اند. اردک‌های پشت سرتان روی موج‌ها آرام گرفته‌اند و شما در درون سرمای خیس پاییزی آرام گرفته‌اید، حال گویی همه چیز در درون یک بزرگ نامرئی آرام گرفته است. اکنون می‌دانید که بزرگ شده‌اید و از دور به آن کسی که بوده‌اید نگاه می‌کنید، به آن کسی که سخت تلاش می‌کرد فرار کند یا منتظر فرا رسیدن زمان مناسبی بود که دردهایش تمام شود.

به کسی نگاه می‌کنید که سال‌ها پیش به او گفتید بیا منتظر نباشیم و با هم به جلو حرکت کنیم، هر روز فقط چند قدم و آن لحظه می‌دانید که تصمیم درستی گرفته بودید که منتظر هیچ چیز نماندید. نزدیک‌تر می‌شوید و به چشمان خود رنج کشیده‌تان نگاه می‌کنید و می‌گویید: ما بزرگ‌تر از گذشته و دردهایمان شدیم... دیدی تونستیم؟

تصویر منتخب

نمای زیبا از سردر بازار قیصریه اصفهان
| عکس از استاد صادق میری | از صفحه توئیتری «هنر ایرانی»